ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ' - ΑΡ. 9-294

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
27
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1934
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.53'. Δύσις 6.59".
Ποιμένος καὶ Φανουρίου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 34.0, ἐλαχ. 17.0. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς. Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 758.4

ΚΥΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛ. ΤΑΧΥΔΡ. ΤΟΜΟΣ - ΔΡΧ. 15

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΑΙΓΙΟΥ

Εἶνε ἐξαιρετικῶς, εἶνε ἀνεκράστως θλιβερὰ τὰ χθεσινὰ γεγονότα εἰς σταφιδοπαραγωγοὺς ἐπαρχίας, πρὸ πάντων τὰ αἱματηρὰ γεγονότα τοῦ Αἰγίου, διότι τίποτε δὲν δικαιολόγει καὶ διότι τὸ χεῦσαν αἷμα ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ, παραλόγως καὶ ἄνευ οὐσιαστικῆς αἰτίας.

Οἱ ὀργανωταὶ τῶν χθεσινῶν συλλαλητηρίων τῶν σταφιδοπαραγωγῶν ἐπέδειξαν μίαν εὐρικότητα, τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπηρεάσῃ λογικῶς. Αἱ ἀξιώσεις τῶν παραγωγῶν ἦσαν γνωσταί. Ἀλλ' ἦτο ἐπίσης πασίγνωστον, ὅτι, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀσμερινῆς ἀφίξεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν χώραν καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ, ἡ Κυβέρνησις ἐπεφυλάχθη νὰ προβῇ εἰς τὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του, ὡς ἦτο καὶ πρέπον καὶ λογικόν. Οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ δὲν εἶχον, παρὰ νὰ ἀναμείνουν ἐπὶ ἓν μόνον εἰκοσιτετράωρον, διὰ νὰ κρίνουν κατὰ πόσον ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματός των θὰ ἦτο ἱκανοποιητικὴ δι' αὐτούς, θὰ εἶχον δὲ ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον μετέπειτα χρόνον διὰ νὰ συναγάγουν τὰ συμπεράσματά των περὶ τῆς παρ' αὐτῶν τηρητέας στάσεως. Δυστυχῶς καμμία δὲν ἐπεκράτησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου λογική. Οἱ παραγωγοὶ συνεκρότησαν θορυβώδη συλλαλητήρια καὶ, εἰς τὸ Αἴγιον, προέβησαν εἰς πράξεις ἀνατρεπτικὰς τοῦ κύρους τοῦ κράτους: ἐνέπρησαν βιβλία καὶ ἔπιπλα τοῦ Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐβίασαν τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας καὶ ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως, τὰ ὁποῖα, ὡς εἶχον καθῆκον, παρενέβησαν πρὸς ἀποτροπὴν αὐτῶν τῶν ἐκτρόπων. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν μοιραίαν σύγκρουσιν, ἐτραυματίσθησαν βαρέως μερικοὶ πολῖται.

Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἡ θλιβερωτέρα ἄποψις τῶν συμβάντων εἶνε ἡ τοῦ παραλόγου, τοῦ ἀναιτίου αὐτῶν. Ἡ ἀπὸ ἡμερῶν καλλιεργηθεῖσα νευρικότης εἰς τὰς σταφιδοπαραγωγοὺς ἐπαρχίας δὲν προεμήνυε, βέβαια, τίποτε τὸ καλόν. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι οἱ χθὲς συγκροτήσαντες τὰ συλλαλητήρια, τὰ ὁποῖα κατέληξαν ταχέως εἰς ἐμπρησμοὺς καὶ δυναμιτιστικὰς ἀποπειρας, θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν διαυγεστέραν ἀντίληψιν τῆς εὐθύνης των καὶ νὰ ἀναστείλουν αὐτὰ τὰ συλλαλητήρια μέχρι τῆς σήμερον, ὁπότε θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Πάντως ὁ κ. Τσαλδάρης ἔφθασε χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ εἶνε βέβαιον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἅμα τῇ ἐνταῦθα ἐπανόδῳ του, θὰ δώσῃ μίαν λύσιν ὁριστικὴν εἰς τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς τοῦ παρακρατήματος — λύσιν λογικὴν καὶ μὴ ἀδικοῦσαν τοὺς παραγωγούς. Τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ, βέβαια, μίαν μερικὴν λύσιν, σχετιζομένην μόνον πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ παρακρατήματος. Ἀλλ' ὅπως ἐγράψαμεν ἤδη, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δώσῃ ταχέως μίαν γενικὴν καὶ ὁριστικὴν λύσιν εἰς τὸ σταφιδικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ σημειοῖ ἑκάστοτε παροξυσμοὺς ὡς ὁ χθεσινός, τόσον συγκλονιστικοὺς τῆς κρατικῆς συνοχῆς καὶ τόσον ἐπιζημίους ἀπὸ γενικωτέρας ἐθνικῆς ἀπόψεως.

Ἡ πρώτη γυναῖκα τῆς Ἀνατολῆς

Ἕνας ἐνθουσιώδης ὕμνος πρὸς τὴν σύγχρονον Ἑλληνίδα

Τοῦ Γάλλου συγγραφέως κ. Μωρὶς Μπεντὲλ

Ὁ γνωστὸς Γάλλος λογογράφος κ. Μωρὶς Μπεντὲλ, ἐπισκεφθεὶς πέρυσι τὴν Ἑλλάδα, ἐγοητεύθη τόσον ἀπὸ τὴν σύγχρονον Ἑλληνίδα, ὥστε νὰ τῆς ἀφιερώσῃ τὸν κατωτέρω ὕμνον. Ἴσως ὁ τόνος εἶνε ὑπερβολικὸς εἰς ὡρισμένα σημεῖα, ἀλλ' ἀσφαλῶς εἰς τὸ σύνολόν του ὁ ὕμνος αὐτὸς τοῦ διακεκριμένου Γάλλου συγγραφέως θὰ συγκινήσῃ ὄχι μόνον τὰς Ἑλληνίδας καὶ τοὺς φεμινιστάς, ἀλλὰ γενικώτερον ὅλους τοὺς Ἕλληνας... ἀκόμη καὶ ἐκείνους ποὺ καταγορεῖ ὡς ζηλιάρηδες. Ἴσως ἡ ζηλεια αὐτὴ τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων γ' ἀποτελῇ σιωπηλὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀξίας τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς ἐξ ἴσου εἰλικρινῆ ὅσον καὶ ὁ εὐγλωττος ὕμνος τοῦ κ. Μπεντέλ:

Θὰ ψάλω σήμερον τὸν ὕμνον τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν. Εἶνε φίλαι τῆς Γαλλίας, ἔχουν γευθῆ τὴν παιδείαν της μὲ πάθος γλυκὺ καὶ ἐπίμονον, ὁμιλοῦν τὴν γλῶσσαν της μὲ ἔνα τόνον λαρυγγῶδη, μὲ ἕνα μουσικὸν χρωματισμὸν τόσον εὐχάριστον, ὥστε πολλοὶ Γάλλοι θὰ ἐκέρδιζαν διδασκόμενοι τὴν γλῶσσαν των ἀπὸ μερικὰς κυρίας τῶν Ἀθηνῶν, χάριν τῶν ὁποίων μάλιστα καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἱδρυθοῦν καὶ ἕδραι διδασκαλίας τῆς καλλιλογίας εἰς ὡρισμένας γαλλικὰς ἐπαρχίας.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου οἱ ποιμένες, οἱ ἀμπελουργοὶ καὶ οἱ ἐργάται τῆς ὑπαίθρου δὲν ἔχουν ἄλλην λέξιν διὰ νὰ χαρακτηρίσουν συλλήβδην τοὺς ξένους, Ἄγγλους,Σουηδοὺς ἢ Πορτογάλους, ἀπὸ τὴν λέξιν «Γάλλοι», ὅπου ὑπάρχουν χωριὰ μὲ ὀνόματα γαλλικὰ καὶ ὅπου αἱ ἐπιγραφαὶ εἰς τὰς καμπὰς τῶν δρόμων εἶνε ἐπίσης γαλλικαί, πρὸς χάριν τῶν ξένων αὐτοκινητιστῶν — εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτήν, ποὺ τόσοι Γάλλοι παραγγωρίζουν, εἶνε τόσον εὐχάριστον νὰ βλέπῃ κανεὶς τὰ μάγουλα τῶν γυναικῶν νὰ κοκκινίζουν ἀπὸ συγκίνησιν ὅταν ἕνα ταξιδιώτης τοὺς εἰπῇ ἂν ὑπάρχουν δύο χῶραι πλασμέναι διὰ νὰ συνενοηθοῦν καὶ νὰ ἑνωθοῦν, αἱ χῶραι αὐταὶ εἶνε ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἑλλάς! Μία ἐρωτικὴ ἐξομολόγησις δὲν θὰ εἶχεν ἀποτέλεσμα πλέον... ροδόχρουν! Μίαν δὲ τέτοιαν ἐξομολόγησιν ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ἐπαναλάβῃ, χωρὶς νὰ κουρασθῇ καὶ χωρὶς νὰ κουράσῃ. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ὑπάρχει τίποτε φωμαιότερον ἀπὸ τὴν συρροὴν τοῦ αἵματος εἰς τὰ μάγουλα μιᾶς ὡραίας Σπαρτιάτιδος ἢ μιᾶς ὡραίας Θεσσαλῆς, ἀποτελεῖ συνεχῆ εὐχαρίστησιν τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ κανεὶς τὴν ἐξομολόγησιν αὐτήν.

⊞⊞⊞

Αἱ Ἑλληνίδες ἔχουν συνήθως μεγάλην εὐγένειαν χαρακτηριστικῶν, μὲ κάτι τὸ χρυσίζον σκορπισμένο στὸ πρόσωπό των, ποὺ δίδει εἰς τὸ δέρμα των τὴν λεπτὴν ἐκείνην πατίνα ἑνὸς σπανίου ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐκτεθῆ ἐπὶ αἰῶνας εἰς τὰς θωπείας τοῦ ἡλίου. Εἶδα Ἀθηναίας, ποὺ τὰ χέρια, ὁ λαιμὸς καὶ οἱ ὦμοι των ἐφαίνοντο πλασμένα ἀπὸ τὸ ἴδιο μάρμαρο τῶν Προπυλαίων, τὸ μάρμαρο ἐκεῖνο, ποὺ ὁ κ. Σάρλ Μωρρὰς ἐφίλησε μὲ παναθηναϊκὴ θέα ἔλεγα, μέθην κατὰ τὴν πρώτην ἐπισκεψίν του εἰς τὴν Ἀκρόπολιν.

Ἡ ὀμορφιὰ τῶν Ἑλληνίδων δὲν πρέπει νὰ κρίνεται ἀπὸ τὸ προφίλ, ἀλλὰ κατὰ μέτωπον, καὶ μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὰ μάτια των, διότι ἔχουν τὰ ὡραιότερα μάτια τῆς Μεσογείου, μάτια ποὺ δὲν τὰ βλέπει κανεὶς πουθενά, ἀπὸ τὴν Καρχηδόνα ἕως τὰς Συρακούσας. Μάτια ποὺ συνδυάζουν τὴν βαρυθυμίαν καὶ τὴν ζωηρότητα, καὶ ποὺ μιλοῦν μὲ μιὰ γλῶσσα ψυχικήν, ἡ ὁποία καταφέρνει νὰ ἐξηγῇ ἐντελῶς φυσικὰ καὶ τὸ δυσκολώτερο παιγνίδι μεταξὺ τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ αἰσθήματος. Μάτια φτιασμένα γιὰ νὰ ἐκφράζουν μιὰ φλογερὴ ἐσωτερικὴ ζωή, μιὰν ἐξυπνάδα καὶ μιὰν αἰσθηματικότητα ἀδιακόπως ἐν κινήσει. Μάτια τέλος ποὺ ὁποιοδήποτε χρῶμα καὶ ἂν ἔχουν, εἴτε καστανὸ σκοῦρο, εἴτε καστανὸ ἀνοιχτό, εἴτε γαλάζιο, εἶνε τέτοια ὅπου δὲν ὑπάρχουν τὰ ὅμοιά των στὴν Ἀνατολή: Δὲν ἔχουν τέτοια μάτια οὔτε ἡ Τούρκισσες ποὺ κρατοῦν ἀκόμη, παρ' ὅλην των τὴν ἐλευθερίαν, ἕναν ἀέρα ὑποταγῆς στὸ βλέμμα των, οὔτε ἡ Ἑβραῖες τῆς Παλαιστίνης, ποὺ ἐκφράζουν ἀμέσως μὲ τὴν πρώτη ματιὰ καὶ χωρὶς καμμιὰν ὑποκρισία τὴν προτίμησίν των πρὸς τὰ ἐρωτικὰ πράγματα, οὔτε ἡ Βουλγάρες, ποὺ ἔχουν ἄγριο καὶ ἐχθρικὸ ἐκ πρώτης ὄψεως βλέμμα....

Ἐὰν εἶνε εὐχάριστον νὰ βλέπῃ κανεὶς τὴν σύγχρονον γυναῖκα νὰ ἀναπτύσσῃ ἐλευθέρως τὰ δῶρα τῆς ἐκτάκτου εὐφυΐας ποὺ εἶχε σκλαβωμένα ἐπὶ αἰῶνας, δὲν εἶνε ὀλιγώτερον εὐχάριστον νὰ τὴν βλέπῃ νὰ μένῃ εἰς τὰ πρότυπα τῆς χάριτος, τῆς σαγήνης καὶ τῆς φιλαρεσκείας, ὅπου περιβάλλει τὰ πάντα καὶ ὅπου ἡ γυναῖκα εὑρίσκεται «στὰ νερά της», ἐνῷ ὁ ἄνδρας δύσκολα ἠμπορεῖ νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ.

Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχουν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην ἄλλες γυναῖκες, ἐκτὸς τῶν Ἑλληνίδων, ὅπου νὰ συγχέωνται τόσον ἁρμονικὰ αἱ δυνάμεις τοῦ ἐνστίκτου καὶ αἱ συμβουλαὶ τοῦ λογικοῦ.

Αἱ μικραναψιαὶ αὐταὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, κινοῦνται νὰ καταφανῆ εὐχέρειαν μεταξὺ τοῦ ἰδεαλισμοῦ καὶ τοῦ αἰσθησιασμοῦ, χωρὶς νὰ πίπτουν εἰς τὴν μέσην αὐτὴν ὁδὸν ἐκ διστάγμοῦ μεταξὺ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν ἰδεῶν, ἀλλὰ διότι ὑπάρχει τόση ἐξυπνάδα εἰς τὸ μυαλό των, ὥστε νὰ φαντάζεται κανεὶς ὅτι ἡ ἐξυπνάδα αὐτὴ ἐπεμβαίνει αὐτομάτως καὶ εἰς τὰς τρυφερωτέρας ἐκρήξεις τῆς καρδιᾶς των.

⊞⊞⊞

Ἐταξίδευσα τὸν περασμένον χειμῶνα, ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον μὲ ἀρκετὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας: Δύὸ ἐξ αὐτῶν κατήγοντο ἀπὸ τὴν Λακωνίαν, μία ἀπὸ τὴν Κεφαλληνίαν, μία ἄλλη ἀπὸ τὴν Σμύρνην. Ἐγυρίζαμε, τὰς πεδιάδας καὶ τὰ βουνὰ ποὺ εἶνε γεμᾶτα ἀπὸ τὰς μυθικὰς ἀναμνήσεις. Ἐπερνούσαμε ποτάμια, ποὺ ἦσαν ἄλλοτε θεοὶ καὶ ἄλλα ποὺ δὲν εἶχαν παύσει ποτὲ νὰ εἶνε νύμφαι καὶ νηρηΐδες. Αἱ συνοδοί μου ἐχάιδευαν πάντοτε τὰ νερά των μὲ μίαν καταφανῆ εὐχαρίστησιν τῶν αἰσθήσεων καὶ τοῦ πνεύματος. Ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἠσθάνοντο ἐξαιρετικὴν χαράν, τὴν ὁποίαν ἐπροκαλοῦσε τόσον ἡ δροσιὰ τοῦ νεροῦ, ὅσον καὶ ἡ θεϊκὴ ἀνάμνησις ποὺ τοὺς ἤρχετο εἰς τὸν νοῦν μ' ἐκείνην τὴν ἐπαφήν.

Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶδα ποτὲ νὰ τὸ αἰσθανθοῦν αἱ Γερμανίδες κόραι, ὅταν, τὴν ἐποχὴν τῆς ἀκράτου φυσιολατρείας, ἀγκάλιαζαν τοὺς κορμοὺς τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα ἡ λαϊκὴ φανταισία ἐχαρακτήριζεν ὡς δένδρα τοῦ δάσους, ὅπου ὁ Σήγκφριδ ἔπνιξε τὸν δράκοντα Φάφνερ. Καὶ τοῦτο διότι αἱ Γερμανίδες ἠσθάνοντο μόνον τὴν ἡδονὴν τῆς τραχείας ἐπαφῆς τοῦ σκληροῦ τῶν δένδρων φλοιοῦ ποὺ τοὺς ἐπλήγωνε τὰ στήθη καὶ ἡ ἀπόλαυσις αὐτὴ ὑπερεῖχε πάσης ἄλλης: Καμμία μυθολογικὴ φλόγα δὲν ἐπερνοῦσε μέσα στὸ βλέμμα των.

Αἱ Ἑλληνίδες συνοδοί μου, ὅταν ἐπήγαμε εἰς τὴν Ἐπίδαυρον, ἐπέμειναν ὅπως μία των ἀπαγγείλῃ μερικὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν Ἰφιγένειαν, εἰς τὸ ἀμφιθέατρον ἐκεῖνο ποὺ εἶχε γίνει διὰ νὰ περιλαμβάνῃ δεκαπέντε χιλιάδας θεατάς. Ἡ ἀπαγγέλλουσα ἐστάθη, ὀλόμικρη, ἐπάνω εἰς τὴν κεντρικὴν πλάκα τῆς ὀρχήστρας. Ἡ σοβαρὰ καὶ θερμὴ φωνή της ὑψώθη μέχρις ἡμῶν, ἔως τὰ ὑψηλότερα ἔδρανα. Ἡ στιγμὴ ἐκείνη ἦτο ἐξαιρετική, εἶχε μέσα της κάποιαν ποιητὴ πολὺ ἀγγὴν, ποὺ ἐπλησίαζε τὸ θεῖον. Καὶ ὅταν ἡ ἀπαγγέλλουσα ὕψωσε πρὸς τὸν οὐρανὸν τῆς Ἀργολίδος τοὺς τραγικοὺς γόους τῆς κόρης τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἤκουσα κοντά μου λυγμοὺς πνιγμένους: Δύο κορίτσια, ἀπὸ τὴ συντροφιά μας, ἔκλαιαν....

Ἔτσι εἶνε ἡ Ἑλληνίς: Τὰ νερὰ ἑνὸς ποταμοῦ—θεοῦ, ἡ ἤρεμος ἁρμονία μερικῶν στίχων τοῦ Ρακίνα ἀρκοῦν νὰ τὴν συγκινήσουν ἀληθινά, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἄλλες γυναῖκες, ὀλιγώτερον εὐαίσθητες, θὰ ἤθελαν, διὰ νὰ ξυπνήσουν μέσα τους παρόμοιες συγκινήσεις, πλήγματα πλέον σφοδρὰ καὶ πλέον ἄμεσα, ποὺ νὰ κτυποῦν ἀπ' εὐθείας στὴν καρδιὰ καὶ ὄχι διὰ μέσου τῶν λεπτῶν μαιάνδρων τοῦ μύθου καὶ τῆς ποιήσεως...

⊞⊞⊞

Ὕστερ' ἀπὸ αὐτά, αἱ Ἑλληνίδες εἶνε γυναῖκες ποὺ ἡ γενναιότης των κατηύγασε καὶ τὴν ἱστορίαν. Ἀνδείχθησαν ὑπέροχοι κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἀφοῦ προηγουμένως κατὰ τοὺς αἰῶνας τῆς Τουρκοκρατίας ἐκράτησαν, ὡς βωμοί, τὴν ἐθνικὴν Ἰδέαν καὶ τὴν μετέδωσαν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ὑπῆρξαν γενναῖαι, ἀλλὰ χωρὶς ἀνδροπρέπειαν, Κόραι μὲ διπλοῦν πρόσωπον, ὅμοιαι πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν, τολμηραὶ καὶ φρόνιμοι συγχρόνως, ὀποκινοῦσαι εἰς ἡρωϊσμούς, ἀλλ' ἀξιοῦσαι ἐπίσης ἀπὸ τὸν ἥρωα ἐξυπνάδα καὶ ὁμορφιά. Ὅταν οἱ Ἕλληνες ἄνδρες, ποὺ ρέπουν ἀτυχῶς πρὸς τὴν ζήλεια, παύσουν νὰ ἐκδηλώνουν ἔναντι τῆς γυναικὸς μερικὰς προλήψεις ποὺ χρονολογοῦνται, δι' ὁριζομένας οἰκογενείας, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ γυναικωνίτου, πιστεύω ὅτι πολλὰ τὰ καλὰ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ προέλθουν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν φεμινισμόν. Διότι διὰ τῶν γυναικῶν μόνον ἡ Ἑλλὰς θὰ φθάσῃ εἰς τὴν τελειότητα ἐκείνην τῶν πολιτικῶν ἠθῶν, χωρὶς τὴν ὁποίαν ἡ πλέον ἰδιόρρυθμος τῶν δημοκρατιῶν τῆς Εὐρώπης δὲν θὰ κατορθώσῃ ποτὲ νὰ παίξῃ τὸν μέγαν ρόλον, δι' ὃν ἐτάχθη, εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον.

MAURICE BEDEL

Τὸ ἄρθρον κοσμεῖται μὲ τὰς δύο αὐτὰς εἰκόνας καὶ τὴν σημείωσιν: «Ἡ Ἑλληνὶς τῆς ἀρχαιότητος (ἄνω) καὶ ἡ Ἑλληνὶς τῆς σήμερον».

Τὸ πρόβλημα τῆς εἰρήνης

Ἡ Γενεύη καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία

Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Κ.Τ.Ε.

ΓΕΝΕΥΗ, Αὔγουστος. Εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τῆς Γενεύης θεωρεῖται πλέον ὡς γεγονὸς τετελεσμένον, ὅτι ἀπὸ διμήνου ἤδη μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κ. Ἀβενὸλ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιτρόπου τῶν Σοβιὲτ Λιτβίνωφ ὄχι μόνον συνεζητήθησαν, ἀλλὰ καὶ καθορίσθησαν μέχρι καὶ τῶν τελευταίων λεπτομερειῶν αἱ σχετικαὶ διὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν διατυπώσεις. Ἀπὸ τὴν γραμματείαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἶνε, φυσικά, πολὺ πρόωρον νὰ ζητῇ κανεὶς μίαν ἐπίσημον βεβαίωσιν. Ἐξ ἄλλου εἶνε τελείως δικαιολογημένη ἡ ἐπιφυλακτικότης τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς Κοινωνίας, αἱ ὁποῖαι, ἂν δὲν ἐπεβεβαίωσαν τὸ γεγονὸς αὐτό, πάντως οὔτε τὸ διέψευσαν μέχρι τοῦδε. Συνεπῶς ἡ κρατοῦσα ἐνταῦθα πεποίθησις περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν διατυπώσεων διὰ τὴν εἴσοδον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν εἰρηνικὸν ὀργανισμὸν τῆς Γενεύης, φαίνεται ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ πράγματα.

Ἐν τούτοις, οὐδεὶς γνωρίζει ἐπακριβῶς τὴν μορφήν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν θὰ συντελεσθῇ τὸ ὄντως σημαντικὸν διπλωματικὸν τοῦτο γεγονός. Πρόκειται ν' ἀπευθύνουν δύο ἢ περισσότερα κράτη ἐπίσημον πρόσκλησιν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, πρόκειται νὰ τεθῇ ζήτημα ἀποδοχῆς της ὡς μέλους τῆς Κοινωνίας ἢ πρόκειται, τέλος, ἡ ὁλομέλεια τῆς Κοινωνίας ν' ἀνακηρύξῃ ἀπ' εὐθείας τὴν Ρωσσίαν ὡς νέον μέλος της; Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσόδου τῶν Σοβιὲτ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν οὐδεὶς, καθὼς εἴπομεν, ἠμπορεῖ ν' ἀποφανθῇ ἀπὸ τοῦδε, ἐν τούτοις δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ εἴσοδος αὐτὴ ὡς τετελεσμένον γεγονός. Ἀκόμη εἶνε γνωστὸν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων τῆς Γενεύης, ὅτι ὡρισμένα κράτη, ὡς ἡ Ἑλβετία, ἡ Ὁλλανδία, ἡ Πολωνία καὶ μερικαὶ νοτιοαμερικανικαὶ χῶραι ἀντιδροῦν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ γεγονότος τούτου· ἐν τούτοις πιστεύεται, ὅτι, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, αἱ ὑπὲρ τῆς εἰσόδου τῆς Ρωσσίας ψῆφοι θὰ εἶνε τόσαι, ὥστε νὰ καλύψουν τὰ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ προβλεπόμενα διὰ τὴν ἀποδοχὴν νέου τινὸς μέλους δύο τρίτα τῶν ψήφων. Ἐπὶ πλέον πιστεύεται, ὅτι τὰ ἀντιτιθέμενα εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Ρωσσίας μέλη τῆς Κοινωνίας θὰ προτιμήσουν ν' ἀπόσχουν τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρατηρουμένην ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐν Ὁλλανδίᾳ ἀντίδρασιν, οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ κύκλοι βεβαιοῦν, ὅτι αὕτη ὀφείλεται εἰς καθαρῶς θεωρητικοὺς λόγους καὶ οὐδεμίαν συνεπάγεται σχετικὴν πολιτικὴν ἢ διπλωματικὴν δρᾶσιν. Ὅσον ἀφορᾷ ἐν τούτοις τὴν Πολωνίαν, τὸ ζήτημα ἐμφανίζεται ὑπὸ διάφορον μορφήν. Οὕτω λέγεται, ὅτι ἡ Πολωνικὴ διπλωματία συντόνους κατέβαλε κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας προσπαθείας, ὅπως κερδίσῃ ψήφους κατὰ τῆς εἰσόδου τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Συγκεκριμένως ἐνήργησε σχετικῶς παρὰ τῇ γερμανικῇ καὶ ἰταλικῇ κυβερνήσει, καθὼς καὶ παρὰ ταῖς κυβερνήσεσι τῶν βαλτικῶν χωρῶν. Ἐὰν αἱ προσπάθειαι αὐταὶ ἐστέφθησαν ἀπὸ ἐπιτυχίαν, τοῦτο δὲν εἶνε γνωστόν. Ἐν τούτοις, ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ πιστεύοντες, ὅτι ἡ Πολωνία εἰς οὐδεμίαν προέβη διπλωματικὴν ἐνέργειαν, στρεφομένην κατὰ τῆς Ρωσσίας. Οἱ ἐνταῦθα κύκλοι πιστεύουν ὅτι ἡ Πολωνία ἀντιτίθεται κατὰ τῆς εἰσόδου τῆς Ρωσσίας ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἀναμένει κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου τὴν ἐπιψήφισιν τῆς πρὸ ἔτους γενομένης προτάσεώς της διὰ τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων. Ἡ πρότασις αὐτὴ οὐδεμίᾳ ὑπάρχει πρόβλεψις νὰ γίνῃ δεκτὴ ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐν τούτοις ἡ Πολωνία δὲν θὰ ἤθελε νὰ ἴδῃ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν παίζουσαν ἐν τοῖς κόλποις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὸν ρόλον τῆς προστατρίας τῶν ἐν Πολωνίᾳ οὐκρανικῶν μειονοτήτων.

Ὅσοι θέλουν νὰ ἐξηγήσουν τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τῆς Γαλλίας ὑπὲρ τῆς εἰσόδου τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, θὰ ἔπρεπε νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν των τὰς ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐκδηλουμένας τάσεις τῆς γαλλικῆς διπλωματίας ὡς πρὸς τὸ σύστημα τῆς δι' ἀμοιβαίων συμφώνων κατοχυρώσεως τῆς εἰρήνης. Ἡ Γαλλία πιστεύει, ὅτι διὰ τῆς εἰσόδου τῆς Ρωσσίας εἰς τὸν εἰρηνικὸν ὀργανισμὸν τῆς Γενεύης θὰ ἐνισχυθῇ σημαντικῶς εἰς τὴν προσπάθειάν της τοῦτην, ἀποβλέπουσαν, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν σύναψιν περιφερειακῶν συμφώνων περὶ μὴ ἐπιθέσεως καὶ ἀμοιβαίας συνδρομῆς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον ὡς βεβαία θεωρουμένη εἴσοδος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, πρόκειται νὰ δώσῃ νέαν ὠθησιν εἰς τὰς διπλωματικὰς ζυμώσεις τῆς Γενεύης καὶ νὰ γίνῃ ἀφορμὴ ἀνακινήσεως καὶ ἐπανεξετάσεως πολλῶν ζητημάτων, ἐκ τῆς ὁριστικῆς ρυθμίσεως τῶν ὁποίων θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ μελλοντικὴ ἡσυχία τοῦ κόσμου.

Ἡ Ε' Βαλκανιὰς

Πῶς ἐνεφανίσθη ἡ Ἑλληνικὴ ἀθλητικὴ νεότης εἰς τοὺς χθεσινοὺς ἀγῶνας τοῦ Ζάγκρεμπ

Κρίσεις ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων

Τὰ χθεσινὰ τηλεγραφήματα ἀπὸ τὴν Κροατικὴν πρωτεύουσαν ἐπεβεβαίωσαν τὰ θρυλούμενα περὶ τῶν σημαντικῶν προόδων, τὰς ὁποίας ἐσημείωσεν ὁ κλασσικὸς ἀθλητισμὸς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος εἰς τὴν φίλην Γιουγκοσλαυΐαν. Ἐν τούτοις διέψευσαν τὰς προβλέψεις τῶν ἁρμοδίων ἀθλητικῶν κύκλων της, ὅτι ἡ πρόοδος αὐτὴ θὰ ἠκολουθεῖτο ἀπὸ ἀνάλογον μείωσιν τῆς δυναμικότητος τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ τελικὴ νίκη των νὰ θεωρῆται ἀπὸ τοῦδε βεβαία. Ἀσφαλῶς, ἡ νίκη αὐτὴ δὲν ἀποκλείεται, τὸ δὲ πρόγραμμα τῶν ὑπολειπομένων δύο ἡμερῶν τῆς Ε' Βαλκανιάδος τοῦ Ζάγκρεμπ περιλαμβάνει ἀγωνίσματα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ παλαίσουν σκληρῶς διὰ τὴν νίκην. Ἐν τούτοις, τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης ἡμέρας παρέχουν πολλὰς ἐλπίδας διὰ τὴν τελικὴν ἐπικράτησι

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ο νόμος τοῦ κόσμου».
ΑΛΗΚΣ. Δέρβις Μόρτον.
ΑΜΟΡΙΝ. Ἀγγλικὴ ὁμιλία.
ΑΕΛΟΣ (Μέστρα τοῦ Ἀττικῆ). Πόνος περὶ γυναικός.
ΖΕΠΠΕΛΙΝ. «Τὸ κορίτσι τοῦ Μπελμοῦρ».
ΚΟΡΩΝΙΣ. «Ἀνθρωποκυνηγία».
ΛΑΪΚΟΝ. Ἑλληνικὴ ὁμιλία κορίτσια.
ΜΟΥ. «Τὸ κορίτσι τοῦ κόσμου».
ΛΥΡΙΚΟΝ. «Τὸ κορίτσι τῆς Ἀθήνας».
ΣΑΞ (Ἐξωτερικοῦ). Νέοι πρόγραμμα.
ΠΕΡΟΚΕ. Ἑλληνικὴ ὁμιλία.
ΡΑΝΤΖ ΕΛΛΑΣ. Μαλλιαρὸς ἀκροβάτης.
ΣΑΜΑΡΙΤΑΝ. «Ἄλλο κατιναρὸ πρόγραμμα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ (ταξιδιωτικὴ). «Ὁλυμπιακὸς βαλκάν».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ὁ βαλς λύκος».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ὁ πόνος τοῦ κόσμου».
ΑΓΗΝΗ. «Τὸ ἀστεῖον τῆς λαιμῶν».
ΒΕΡΟΝΗ. «Μικρούλα, κακὲς κλέφτες».
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγάπης».
ΒΟΣΚΟΣ ΣΑΡΑΠΗΣ. «Ἐξάνθεια Σοῦρεν».
ΕΛΛΑΣ. «Τὸ ἀστεῖον».
ΕΤΕΡΑ. «Τὸ ἀστεῖον γυρίζει τὸν κόσμο».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ὁ γορίλλας».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγάπης».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἀγάπες χωρὶς ὄνομα».
ΚΥΡΙΑΚΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγάπης».
ΚΥΡΕΝΗ. «Ἐξάνθεια Σοῦρεν».
ΛΟΥΞ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγάπης».
ΜΑΕΣΤΗΣ. «Ἐξαφανίζεται τὸ ἀγάπημα».
ΜΕΤΡΟΝ. «Ἀγάπες χωρὶς ὄνομα».
ΝΙΚΗ. «Ἀγάπες χωρὶς ὄνομα».
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Ἀγάπες χωρὶς ὄνομα».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Φρουρὸς τῆς ἀγάπης».
ΠΕΡΙΚΛΗΣ. «Ἀγάπες χωρὶς ὄνομα».
ΠΙΚΑΔΙΛΛΥ. «Τραγουδᾶ ἔρωτας».
ΠΛΑΖΑ. «Ἀγάπες χωρὶς ὄνομα».
ΠΑΛΑΙΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ. «Ἀγάπες χωρὶς ὄνομα».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Φρουρὸς τῆς ἀγάπης».
ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ. «Ἀγάπες χωρὶς ὄνομα».
ΠΕΥΚΑ (πάρκο «Ἀγκλάδες»). Φαρίστ.
ΣΕΛΗΝΗ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγάπης».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ἀγάπες χωρὶς ὄνομα».

Ραδιόφωνον

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1345 μ.). 6.15 μ. Μουσικὴ δίσκων. 7.30 μ. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. Κωδικευτὴς τοῦ Μάζερ. 7.55 μ. Δίσκοι. 8.40 μ. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. Μουσικὴ τοῦ Ἀνταμ. 10.12 μ. Δίσκοι. Μουσικὴ τοῦ Ἀνταμ. 12.40 μ. Δίσκοι. Μουσικὴ τοῦ Ἀνταμ. 13.45 μ. Δίσκοι.

ΒΕΛΓΡΑΔΙ (437 μ.). 7 μ. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. Μουσικὴ τοῦ Ἀνταμ. 8.45 μ. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. 9.45 μ. Δίσκοι. 12.30 μ. Δίσκοι. 13.45 μ. Δίσκοι.

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.). 6.30 μ. Γυμναστικὴ δι' ἡλικιωμένους. 7 μ. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. 9.30 μ. Δίσκοι. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. 12.15 μ. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. 13.45 μ. Δίσκοι.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.). 6 μ. Δίσκοι. 7.15 μ. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. 8.45 μ. Τραγουδοῦν μουσικὴ 16.10 μ. Μουσικὴ τοῦ Ἀνταμ. 17.15 μ. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. 18.45 μ. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. 19.45 μ. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. Ἐπιστολὴ ἐκ Λονδίνου. 21.45 μ. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. 22.45 μ. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης. Ἀναμετάδοσις ἐκ Βιέννης

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΒΑΣΙΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΘΑ ΤΕΘΗ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΤΕΡΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΗΜΑΣ ΠΕΡΙ ΚΗΡΥΞΕΩΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Η ΕΠΑΝΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἐκ τῶν προφορικῶν συζητήσεων τῶν γενομένων κατὰ τὴν διαδρομὴν Σκοπίων—Γευγελῆς μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, διαπιστοῦται ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη νὰ θέσῃ ἐν ὁριστικὸν τέρμα εἰς τὰς φήμας καὶ τὰς διαθέσεις περὶ κινημάτων καὶ δικτατοριῶν, φρονοῦσα ἀδιστάκτως ὅτι αὗται φθείρουν τὴν χώραν καὶ εἰς ἐκθέτουν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μετ' ἀγανακτήσεως ἐτόνισεν ὁ κ. Πρόεδρος τὴν δυσμενῆ ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν προκαλοῦν εἰς τοὺς ξένους ὅλαι αὐταὶ αἱ σπερμολογίαι, αἵτινες θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀπομεινάρια παλαιοτέρων ἕξεων καὶ ἀνωμαλιῶν.

Μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ ἐκκρεμότης εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐπετηρίδος παρέχει ἀδικαιολόγητον ἀφορμὴν ἀνησυχιῶν, ἡ Κυβέρνησις θὰ χωρήσῃ εἰς τὴν ἐπίλυσίν του συμφώνως πρὸς τὰς ἀπόψεις της ἄνευ δισταγμοῦ, πεπεισμένη ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποκαθιστᾷ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἡσυχίαν εἰς τὸ στράτευμα.

Η ΠΡΟΕΔΡΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁ κ. Τσαλδάρης ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις, παρὰ τὴν φαινομενικὴν ἀδιαλλαξίαν της, θὰ δεχθῇ τελικῶς τὴν ἐπανεκλογὴν τοῦ κ. Ζαΐμη, μὴ θέλουσα νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς ὁμαλότητος καὶ ἀναγνωρίζουσα ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ λυθῇ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν γενικωτέρων πρὸς τὸν τόπον ὑποχρεώσεων καὶ ὄχι τῶν ἀμφισβητησίμων κομματικῶν δικαιωμάτων.

Τοιουτοτρόπως ἡ κατάστασις θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξελιχθῇ φυσιολογικῶς, τοῦ ἐκλογικοῦ ζητήματος μὴ ἀποτελοῦντος πλέον ἐμπόδιον διὰ τὴν ὁμαλὴν διακυβέρνησιν τοῦ τόπου.

Γενικῶς ὁ κ. Τσαλδάρης δὲν φαίνεται διατεθειμένος νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως ἐκ τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως πρὸς συνεννόησιν οὔτε καὶ νὰ ἐπιζητήσῃ ταύτην, καθ' ὅσον φρονεῖ, ὡς καὶ ἐπισήμως ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ συνεννόησις δὲν εἶνε ἀπαραίτητος προϋπόθεσις πρὸς σταθερὰν διαχείρισιν τῆς κυβερνητικῆς ἐξουσίας.

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΙΔΡΥΘΕΝΤΟΣ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΟΥ 1877

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΟΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΓΚΕΩΡΓΚΗΕΦ

ΣΟΦΙΑ, 26. (Ἀθην. Πρακτ.).—Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐτελέσθησαν τὰ ἐπίσημα ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τῆς Ἐλευθερίας τοῦ ἀνεγερθέντος εἰς μνήμην τῶν ἡρώων τοῦ ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1877. Τὸ μνημεῖον, ὕψους τεσσαράκοντα μέτρων, καλύπτουν μέγα ὀστεοφυλάκιον, ὅπου ἔχουν συγκεντρωθῆ τὰ λείψανα τῶν ἡρώων τῆς ἐλευθερίας, ὑψοῦται εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς θέσιν μεγαλειώδους φυσικῆς καλλονῆς, δεσποζούσης τοῦ ἱστορικοῦ αὐχένος τῆς Σίπκα, ὕψους 1400 μέτρων, εἰς τὸν τόπον, ὅπου διεξήχθησαν αἱ σπουδαιότεραι μάχαι, αἵτινες ἀπεφάσισαν περὶ τῆς τύχης τῆς Βουλγαρίας. Τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐγένοντο παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, τοῦ πρίγκηπος Κυρίλλου, τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ρώσσων καὶ Βουλγάρων παλαιμάχων τοῦ πολέμου τῆς ἀπελευθερώσεως, τοῦ κλήρου, πολλῶν προσωπικοτήτων καὶ μεγίστης κοσμοσυρροῆς, ἥτις ὑπελογίσθη ὅτι ἀνήρχετο εἰς 50.000 πρόσωπα, τὰ ὁποῖα συνέρευσαν ἐξ ὅλης τῆς χώρας. Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν, τὴν ὁποίαν ἐπηκολούθησε δοξολογία, ὁ Βασιλεὺς Βορὶς ἐξεφώνησεν ἔνθουσιῶδη λόγον, δι' οὗ ἐξῆρε τὸ ἡρωϊκὸν κατόρθωμα τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν Βουλγάρων λεγεωναρίων, οἵτινες συνέγραψαν ἐπικὰς σελίδας εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνας τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ. Ἡ Α. Μ. ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἥρωος τῆς ἐποποιΐας τῆς ἀπολυτρώσεως αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ, οἵτινες ἐπετέλεσαν ἔργον ἀνθρωπισμοῦ ἄνευ προηγουμένου εἰς τὴν Ἱστορίαν.

«Τὸ μνημεῖον — εἶπε — τοῦ ὁποίου τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐτελέσαμεν σήμερον, ἀποτελεῖ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς βαθείας καὶ ἀναλλοιώτου εὐγνωμοσύνης τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ, ὅστις θὰ διατηρήσῃ ἐσαεὶ εἰς τὴν καρδίαν του τὴν ἀνάμνησιν τῆς μεγάλης ἐποποιΐας τῆς ἀπελευθερώσεως. Ὑποκλίνομαι πρὸ τοῦ φωτεινοῦ ἔργου τῆς ἀπελευθερώσεώς μας καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ ἀποκαλύπτω τὸ μνημεῖον τοῦτο καὶ τὸ παραδίδω εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς ὡς ὑπόδειγμα αἰωνίας δόξης καὶ ὡς ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης.»

Εἶτα ὁ ἄναξ κατέθεσε στέφανον ἐπὶ τοῦ μνημείου, ἐνῷ τιμητικοὶ κανονιοβολισμοὶ ἐρρίπτοντο ἐκ τῶν γειτονικῶν ὑψωμάτων, ἡ μουσικὴ ἀνέκρουε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ τὸ πλῆθος ἐπευφήμει ἐνθουσιωδῶς τὴν Α. Μ.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γκεωργκιῆεφ, ὅστις δι' εὐφραδῶν ἐκφράσεων ἐτόνισεν ὅτι ὁ βουλγαρικὸς λαὸς θὰ ἐμπνέεται πάντοτε ἐκ τοῦ ἡρωϊκοῦ παραδείγματος τοῦ ἀγώνος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ κατέθεσε στέφανον ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἶτα ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν στρατηγὸς Ζλάτεφ κατέθεσε στέφανον ἐξ ὀνόματος τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ. Ἐπίσης κατέθεσαν στεφάνους διάφοροι πατριωτικαὶ καὶ ἐκπαιδευτικαὶ ὀργανώσεις. Ἰδιαιτέρως συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ στιγμή, καθ' ἣν εἰς Ρῶσσος παλαίμαχος τοῦ πολέμου τοῦ 1877, μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μὲ ὑποτρέμουσαν ἐκ τῆς συγκινήσεως φωνὴν, κατέθεσε στέφανον ἐξ ὀνόματος τῶν συντρόφων του ἡρώων τοῦ πολέμου μείου ὁ βασιλεὺς ἐπεθεώρησε τὰ παρατεταγμένα τμήματα στρατοῦ, ἐνῷ τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος ἐπευφήμει αὐτὸν ἐνθουσιωδῶς. Ἡ τελετὴ ἔληξε μὲ παρέλασιν τοῦ στρατοῦ, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας ὁ βασιλεὺς ἀνεκήρυξεν ἀξιωματικοὺς ἑνενήκοντα τελειοφοίτους μαθητὰς τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς. Ἐπίσης ἀνέγνωσε τὰ διατάγματα τῆς προαγωγῆς διαφόρων ἀξιωματικῶν. Ὁ βασιλεὺς ἐπαρασημοφόρησεν ἰδιοχείρως ἀξιωματικούς τινας καὶ τινας προσωπικότητας.

Περὶ ὥραν 13ην ὅλοι οἱ ἐπίσημοι παρεκάθησαν εἰς μέγα γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον ἐπιφυλαχθῆ θέσεις διὰ τὰς ἀντιπροσωπείας τῶν Ρώσσων καὶ τῶν Βουλγάρων παλαιμάχων. Ὁ βασιλεὺς εἰς νέαν προσφώνησίν του ὑπέμησε τὸ μεγαλεῖον τοῦ κατορθώματος τῶν ἡρώων τῆς ἐλευθερίας, τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ διὰ τὸν βουλγαρικὸν λαὸν ὑπόδειγμα, ὅπερ θὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ὑπερνικήσῃ ὅλας τὰς δοκιμασίας κατὰ τὰς δυσχερεῖς στιγμὰς, τὰς ὁποίας διερχόμεθα. «Πρὸ τοῦ μνημείου τῆς ἐλευθερίας —εἶπε— σφιγγόμεν τὰς χεῖρας ἀλλήλων, ὑποσχόμενοι νὰ ἐργασθῶμεν ὅπως δημιουργήσωμεν μίαν Βουλγαρίαν πεσσότερον ἡνωμένην καὶ περισσότερον εὐημεροῦσαν, ἐξασφαλίζοντες εἰς αὐτὴν τὴν πραγματοποίησιν τῶν φιλεριηνικῶν διεκδικήσεων τοῦ λαοῦ καὶ τὴν θέσιν ἣν τῇ ἐπιφυλάσσουν τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα καὶ τὰ ἱστορικά της πεπρωμένα». Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ Ἄνακτος ἐκάλυψαν παρατεταμέναι ἐπευφημίαι.

Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸν αὐχένα τῆς Σίπκα 90 χιλιάδες πολιτῶν ἐξεδήλουν τὴν χαράν των δι' ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων. Τὴν ἑσπέραν ἡ ἑορτὴ ἔληξε διὰ φωταψίας καὶ πυροτεχνημάτων.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26. (Τηλεγρ.).— Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν τὸ προσεχὲς Σάββατον ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας. Κατὰ τὴν διέλευσίν του ἐκ Γενεύης θὰ σταματήσῃ ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἡμέρας διὰ λόγους οἰκογενειακούς.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΑΦΙΚΕΤΟ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΘΑ ΕΠΙΔΙΩΧΘΗ Η ΠΛΗΡΗΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΟΣ

ΚΑΙ Ο ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΑΠΑΞ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΩΝ ΦΗΜΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΝ ΠΡΟΣ ΕΠΙΤΕΥΞΙΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀφίκετο σήμερον τὴν 11ην μ. μ. ἐπιστρέφων ἐκ Γερμανίας ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης μετὰ τῆς κυρίας του.

Κατὰ τὴν ἐκ Βελιγραδίου διέλευσίν του τὸν ἐχαιρέτησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἀντιπρόσωπος τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ ἐν Βελιγραδίῳ Ἕλλην πρεσβευτὴς κ. Μελᾶς. Εἰς τὸν σταθμὸν Σκοπίων ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Γεν. Διοικητοῦ καὶ ὁ ἐκεῖ Ἕλλην Πρόξενος, ὅστις καὶ τὸν συνώδευσε μέχρι Βελεσσῶν. Κατὰ τὴν ἀπὸ Σκοπίων εἰς Γευγελῆν διαδρομήν του ὁ κ. Πρόεδρος εὐηρεστήθη νὰ προβῇ εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις πρὸς τὸν ἔκτακτον ἀπεσταλμένον τῆς «Πρωΐας» :

«Ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, μετ' ἀπουσίαν ἀρκετῶν ἡμερῶν, δὲν γνωρίζω ποία εἶνε ἡ κατάστασις, ἡ ὁποία ἔχει δημιουργηθῆ ἐν σχέσει μὲ τὴν πολιτικὴν κίνησιν. Πάντως μοῦ ἦτο λίαν δυσάρεστον ἐν τῇ ξένῃ νὰ βλέπω ἀναγραφομένας τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς τὸν ξένον τύπον διαφόρους εἰδήσεις παριστώσας τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου ἐν ἀνωμαλίᾳ, περὶ ἐπαπειλουμένων κινημάτων, δικτατοριῶν, πραξικοπημάτων πολιτικῶν κτλ.

»Τοιαῦται δημοσιεύσεις εἰς τὸν ξένον τύπον εἶνε λίαν δυσάρεστοι διὰ τὸν τόπον μας διὰ λόγους τοὺς ὁποίους εὐκόλως ἐννοεῖτε. Ἐπὶ πλέον τοιαῦται διαδόσεις εἶνε κατ' ἐμὲ λίαν ἐπιζήμιοι καὶ ἐσωτερικῶς διότι καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν τοῦ τόπου παρεμβάλλουν προσκόμματα καὶ τὸ κυβερνητικὸν ἔργον δυσχεραίνουν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐν γένει ζωὴν τοῦ τόπου παρέχουν πράγματα. Ἔχω τὴν γνώμην—συνέχισεν ὁ κ. Τσαλδάρης—ὅτι αἱ φῆμαι αὗται, αἱ ὁποῖαι εἶνε λίαν ἐπιβλαβεῖς διὰ τὸν τόπον ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, δὲν στηρίζονται κυρίως ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἀλλ' εἶνε μᾶλλον ἀπόρροια κοινῶν συζητήσεων ἐπὶ ἐκκρεμούντων τινῶν ζητημάτων πολιτικῆς φύσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱανδήποτε καὶ ἂν ἔχουν προέλευσιν αἱ φημολογίαι αὗται περὶ ἀνωμαλιῶν, πρέπει πλέον νὰ καταπαύσουν εἰς τὴν πλήρης ἠρεμίᾳ, ἥτις μᾶς εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαία διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζωτικῶν προβλημάτων τοῦ τόπου, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει ν' ἀφιερωθῇ ἡ προσοχὴ ὅλων μας καὶ πρὸ παντὸς τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία διὰ τοῦτο πρέπει ν' ἀφεθῇ ἤρεμος διὰ νὰ δύναται νὰ ἐργασθῇ, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἀναληφθὲν ὑπ' αὐτῆς ἔργον.»

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

Εἰς ἐρώτησιν περὶ τῶν συνεννοήσεων, ὁ κ. Τσαλδάρης ἀπήντησε τὰ ἑξῆς :

«Καθ' ὃν χρόνον διέμεινα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς οὐδεμίαν συνεννόησιν ἦλθον μὲ οὐδὲν μέλος τῆς ἀντιπολιτεύσεως περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας, ἑπομένως δὲ οὐδεμία συμφωνία ἐπετεύχθη μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως. Ὄχι δὲ μόνον δὲν ἐγένετο συνεννόησίς τις ἀπ' εὐθείας παρ' ἐμοῦ, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐμμέσως δι' ἄλλου καὶ μάλιστα διὰ τοῦ κ. Μαξίμου, ὡς ὁ ἴδιος ἄλλως τε κατέστησε γνωστὸν διὰ σχετικῶν δηλώσεών του πρὸς τὸν Τύπον. Εἶνε περιττὸν νὰ σᾶς προσθέσω ὅτι, ἀφοῦ οὐδεμία συνεννόησις ἐπῆλθε μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μοῦ εἶνε τοὐλάχιστον ἀνεξήγητον πῶς ἐγένετο ἐδῶ λόγος περὶ ἐπετηρίδος ἢ περὶ ἄλλων ζητημάτων.»

«Πάντως — συνέχισεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς — διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἠρεμήσουν τὰ πνεύματα πρέπει ὁ λαός, ὁ πολιτικὸς κόσμος καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκτελοῦν μὲ ἠρεμίαν τὴν ἐργασίαν των. Ἐγὼ θὰ μελετήσω ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν διαμορφωθεῖσαν κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου κατάστασιν, συνεννοούμενος καὶ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον πιστεύω ἀκραδάντως, εἶνε ὅτι τὸ ἐπικρατοῦν πνεῦμα ἀνησυχίας πρέπει νὰ καταπαύσῃ καὶ τοῦτο διότι οὐδεμίαν ἔχει, οὔτε καὶ δύναται νὰ ἔχῃ βάσιν.

«Ἀὲν γνωρίζω ἐὰν εἶνε δυνατὴ ἡ συνεννόησις συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὸν ἀπὸ κοινοῦ καθορισμὸν διαφόρων ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἡ ἡσυχία θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν χώραν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς συνεννοήσεως. Περὶ τούτου θὰ λάβω τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσω γενικώτερον ἐν δεδομένῃ στιγμῇ.»

Εἰς ἐρώτησιν ἐὰν ἔχῃ δεδομένα, ἐκ τῶν ὁποίων νὰ συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιθυμεῖ τὴν συνεννόησιν, ὁ κ. Τσαλδάρης ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς :

«Ἐκτὸς τῶν παλαιοτέρων διαπραγματεύσεων, αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν μέσῳ τοῦ κ. Παπαναστασίου, οὐδὲν ἕτερον δεδομένον ἔχω. Τελευταίως μόνον ἀνέγνωσα τὰς πρὸς τὸ Πρακτορεῖον Ρώυτερ δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, καθ' ἃς ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἐπιθυμεῖ τὴν συνεννόησιν, βεβαιώσας μάλιστα ὅτι καὶ ὁ κ. Πλαστήρας — τὸν ὁποῖον μετέβη καὶ συνήντησεν εἰς Κάννας — εἶνε σύμφωνος πρὸς τοῦτο.»

«Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνδείκνυται ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ ἐπιβάλλεται ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, εἶνε ὅπως ἐπανεκλεγῇ ὁ νῦν Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης. Ὡς εἶνε ἄλλως τε γνωστόν, τὸ Λαϊκὸν κόμμα οὐδέποτε ἔθεσε τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὡς ζήτημα πολιτικόν, οὔτε καὶ ἔφερε ποτὲ ἀντίρρησιν εἰς τὰ ὑπὸ τῆς νῦν ἀντιπολιτεύσεως ὑποδειχθέντα ἑκάστοτε πρόσωπα διὰ τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα τῆς Πολιτείας. Ἰδιαιτέρως μάλιστα περὶ τοῦ κ. Ζαΐμη ἐπιβάλλεται καὶ σήμερον ἡ ἐπανεκλογή του, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἐχρησιμοποιήθη πάντοτε ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ εἰς ἄλλας δυσχερεῖς περιστάσεις, ὡς τὸ μᾶλλον ἐνδεδειγμένον πρόσωπον.

»Πιστεύω ὅτι ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως οὐδεμία ὡς πρὸς τοῦτο θὰ γεννηθῇ ἀντίρρησις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας θὰ ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν ἀναγκαίαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου καὶ ἐν ταὐτῷ ἐκδήλωσιν τῶν κρατουσῶν παρὰ τῇ ἀντιπολιτεύσει διαθέσεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς γαλήνης τῆς χώρας. Πᾶσα ἀντίρρησις εἰς τὴν ἐπανεκλογὴν τοῦ κ. Ζαΐμη θὰ σημάνῃ ἀσφαλῶς τὴν θέλησιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρὸς δημιουργίαν καὶ ὑπόθαλψιν τῆς ἀνησυχίας. Τοιοῦτον τι ὅμως οὔτε δύναμαι, οὔτε θέλω νὰ πιστεύσω, μετὰ τὰς τελευταίας μάλιστα δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου».

ΕΙΣ ΓΕΥΓΕΛΗΝ ΚΑΙ ΕΙΔΟΜΕΝΗΝ

Εἰς Γευγελῆν ἡ ἁμαξοστοιχία ἡ φέρουσα τὸν κ. Πρόεδρον ἀφίκετο τὴν 9ην π. μ. ὑπεδέχθησαν δὲ αὐτὸν εἰς τὸν σταθμὸν ἐπὶ σερβικοῦ ἐδάφους τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως κ. κ. Π. Ράλλης καὶ Σαγιᾶς μετὰ τοῦ κ. Γεννάδη, ὁ στρατηγὸς κ. Παναγιωτάκος καὶ ὁ ἐπιτελάρχης Μπουλαλᾶς, οἱ Γεν. Διοικηταὶ Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Θεσσαλονίκης κ. Γκισερλῆς.

Εἰδικὸν ὄχημα ἀφιχθὲν ἐγκαίρως εἰς τὸν σταθμὸν προσεκολλήθη εἰς τὴν ἁμαξοστοιχίαν τοῦ σεμπλόν. Ἐπέβησαν αὐτοῦ ὁ κ. Πρόεδρος μετὰ τῆς κυρίας του καὶ οἱ ὑπουργοί.

Αἱ σερβικαὶ ἀρχαὶ Γευγελῆς ἀπεχαιρέτησαν τὸν ἀναχωροῦντα κ. Πρωθυπουργὸν ὅστις ἅμα τῇ ἀφίξει του εἰς τὸν σταθμὸν Εἰδομένης ἐγένετο ἀντικείμενον θερμῶν ἐκδηλώσεων ἀπὸ μέρους τῶν κατοίκων ὡς καὶ βουλευτῶν καὶ πολιτευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος οἵτινες ἀνέμενον αὐτὸν εἰς Εἰδομένην.

Εἰς τὸν σταθμὸν Πολυκάστρου κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς ἁμαξοστοιχίας συνεκεντρώθησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀγροτικῶς ἐγκατασταθέντες εἰς Ἀμάτοβον καπνεργάται, ἐπιτροπὴ τῶν ὁποίων προσεφώνησε τὸν κ. Πρωθυπουργὸν εὐχαριστήσασα αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐπιδειχθεῖσαν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀπήντησε καταλλήλως εὐχηθεὶς καλὴν προκοπήν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Μεγαλειώδης ὑποδοχὴ ἀνέμενε τὸν κ. Τσαλδάρην εἰς τὸν σταθμὸν Θεσσαλονίκης.

Τμῆμα στρατοῦ, παρατεταγμένον εἰς τὸ ὑπόστεγον τοῦ σταθμοῦ, ἀπέδιδε τὰς τιμάς, ἐνῷ ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς ἐπαιάνιζε καὶ τὰ ἀσφυκτιῶντα πλήθη ἐχειροκρότουν καὶ ἐξητωκραύγαζον τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

Εἰς τὸν κ. Πρόεδρον προσεφέρθησαν ἀνθοδέσμαι, τὸν προσεφώνησε δὲ καταλλήλως ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης. Γενικῇ ἀπαιτήσει τοῦ λαοῦ, τοῦ γεν. διοικητοῦ κ. Ράλλη καὶ τῶν πολιτευτῶν, ὁ κ. Πρόεδρος ἐδέχθη νὰ παραμείνῃ ἀπόψε εἰς Θεσσαλονίκην, κατελθὼν δὲ τῆς ἁμαξοστοιχίας, κατηυθύνθη εἰς τὸ Κυβερνεῖον ὅπως ἀναπαυθῇ ἐπ' ὀλίγον.

Κατὰ τὴν ἀπὸ Εἰδομένης εἰς Θεσσαλονίκην διαδρομὴν ὁ κ. Πρόεδρος συνειργάσθη ἰδιαιτέρως καὶ ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ κ. Παναγιωτάκου.

Ὁ κ. Τσαλδάρης κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του θὰ ἐπιληφθῇ τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἰδιαιτέραν κατάστασιν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, θὰ ἀναχωρήσῃ δὲ αὔριον ἀεροπορικῶς δι' Ἀθήνας.

ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΙΣΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΟΞΕΙΑΝ ΦΑΣΙΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΧΘΕΣ ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΕΙΣ ΠΥΡΓΟΝ, ΚΑΛΑΜΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΑ ΚΕΝΤΡΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΘΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΣΥΣΚΕΨΙΝ ΥΠΟ ΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΝ

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις καὶ θὰ δώσῃ προσωπικῶς τὴν λύσιν ἐπὶ τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, συνεχίσθησαν καὶ χθὲς αἱ γενικῆς μορφῆς συνομιλίαι μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν καὶ τῶν βουλευτῶν τῶν σταφιδοπαραγωγῶν περιφερειῶν διὰ τὴν ὑπόδειξιν τῶν δεόντων.

Κατὰ σχετικὰς πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἤδη ἐξεύρει διὰ τὸ σταφιδικὸν ζήτημα συμβιβαστικὴν λύσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὅμως οὐδεμία ἐγένετο ἀνακοίνωσις.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐκάλεσε διὰ τὴν 7ην μ. μ. σήμερον εἰς σύσκεψιν τὸν ὑπουργὸν καὶ τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως συζητήσῃ μετ' αὐτῶν τὸ σταφιδικὸν ζήτημα.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Κατὰ νυκτερινὸν τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς :

«Τὸ σταφιδικὸν ζήτημα εἶνε σπουδαιότατον καὶ ἐνδιαφέρει, ὄχι μόνον ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν τῆς Πελοποννήσου καὶ τινων νήσων, ἀλλὰ ὁλόκληρον τὴν Ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῆς Χώρας, καθόσον, ὡς γνωστόν, εἶνε μετὰ τὸν καπνὸν τὸ σημαντικώτερόν μας προϊόν.

Ὡς πρὸς τὴν ἐκκρεμοῦσαν διαφορὰν ἦλθον εἰς ἐπανειλημμένας συνεννοήσεις τηλεφωνικῶς καὶ τηλεγραφικῶς μετὰ τῶν ἁρμοδίων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπίστευα ὅτι εἶχεν ἐπέλθει ἡ λύσις. Μετὰ λύπης μου ὅμως παρετήρησα εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι τὸ ζήτημα παραμένει ἐκκρεμὲς, δι' ὃ καὶ